

349

Besluit van 1 juli 1991, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Arbeidsovereenkomstenbesluit en het Ambtenarenreglement Staten-Generaal betreffende vakantie

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 7 mei 1991, nr. AB91/29/U2, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Algemene Arbeidsvoorwaarden en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid en 134, eerste lid van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord, advies van 26 juni 1991, nr. W04.91.0256;

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juni 1991, nr. AB91/263, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsverhoudingen en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 30c komt te luiden:

Artikel 30c

1. Indien de ambtenaar op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. Indien de aanspraak op vakantie in volle dagen wordt uitgedrukt wordt voor een dag acht uur gerekend.

2. De in lid 1 bedoelde vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, berekend met toepassing van de artikelen 24, 25 en 25a, lid 1.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijkdienst in de loop van een kalenderjaar kan de ambtenaar

er – in zoverre in afwijking van lid 1 – voor kiezen de vakantieaanspraken van het lopende kalenderjaar die niet genoten zijn, te behouden. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar genoten is in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

B. Artikel 102, lid 1, komt te luiden:

1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Voorts vindt uitbetaling plaats van een vergoeding voor ieder uur vakantie waarop de overleden ambtenaar nog aanspraak had ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn overlijden genoot. Indien de vakantie in volle dagen wordt uitgedrukt, wordt voor een dag acht uur gerekend. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, berekend met toepassing van de artikelen 24, 25 en 25a, lid 1.

ARTIKEL II

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248) wordt als volgt gewijzigd:

A. Het opschrift van hoofdstuk V komt als volgt te luiden:

HOOFDSTUK V

Vakantie en verlof

B. Paragraaf 1 van hoofdstuk V komt als volgt te luiden:

PARAGRAAF 1 *Vakantie*

De aanspraak op vakantie

Artikel 22

1. De ambtenaar heeft jaarlijks aanspraak op vakantie met behoud van zijn volle bezoldiging.

2. De aanspraak op vakantie wordt uitgedrukt in hele uren. Zo nodig vindt afronding naar boven plaats.

3. De omvang van de aanspraak op vakantie is afhankelijk van:

- a. het salaris van de ambtenaar;
- b. de leeftijd van de ambtenaar;
- c. de werktijd van de ambtenaar.

4. Voor de ambtenaar met volledige werktijd bedraagt de aanspraak op vakantie 184 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar minder bedraagt dan het maximumsalaris van schaal 9 van bijlage B van het BBRA 1984 en 192 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar gelijk is aan of meer bedraagt dan vorenbedoeld maximumsalaris. Onder volledige werktijd wordt verstaan een werktijd welke gemiddeld 38 werkuren per week omvat.

5. De op grond van lid 4 geldende aanspraak op vakantie wordt verhoogd:

- a. volgens onderstaande tabel, afhankelijk van de leeftijd die de ambtenaar in het desbetreffende kalenderjaar bereikt.

leeftijd	verhoging
18 jaar en jonger	24 uren
19 jaar	16 uren
20 jaar	8 uren
van 30 tot en met 39 jaar	8 uren
van 40 tot en met 44 jaar	16 uren
van 45 tot en met 49 jaar	24 uren
van 50 tot en met 54 jaar	32 uren
van 55 tot en met 59 jaar	40 uren
60 jaar en ouder	48 uren

b. over het kalenderjaar, waarin de ambtenaar in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam is met zoveel uren, als hij op in dat kalenderjaar niet op zaterdag of zondag vallende feestdagen als bedoeld in artikel 21, lid 3, volgens rooster heeft gewerkt, hetzij volgens rooster vrij van dienst is geweest, dan wel uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

6. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt de ingevolge de leden 4 en 5 geldende aanspraak op vakantie vastgesteld op een evenredig deel van de aanspraak bij een volledige werktijd.

7. Bij beëindiging of aanvang van het dienstverband in de loop van een kalenderjaar, wordt de aanspraak op vakantie vastgesteld naar evenredigheid van de dienst, die hij in dat jaar verricht heeft of zal verrichten.

8. Indien de werktijd van de ambtenaar wordt gewijzigd, wordt de aanspraak op vakantie over een eventueel resterend gedeelte van het desbetreffende kalenderjaar opnieuw vastgesteld, rekening houdend met de nieuwe werktijd. De tot aan de datum van ingang van de wijziging van de werktijd verworven aanspraak op vakantie blijft ongewijzigd gehandhaafd.

9. Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar in het geheel geen dienst verricht, heeft hij geen aanspraak op vakantie. Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar gedeeltelijk dienst verricht, heeft hij slechts aanspraak op vakantie naar evenredigheid van het gedeelte van de werktijd waarop hij feitelijk dienst verricht. De eerste en tweede volzin zijn eerst van toepassing nadat de ambtenaar gedurende een periode van dertig kalenderdagen geheel of gedeeltelijk geen dienst heeft verricht.

10. Lid 9 is niet van toepassing, indien geheel of gedeeltelijk geen dienst wordt verricht wegens:

- a. genoten vakantie;
- b. ziekte, voor zover de verhindering tot dienstverrichting korter duurt dan 26 weken, waarbij tijdvakken worden samengeteld indien zij elkaar met een onderbreking van dertig kalenderdagen of minder opvolgen;
- c. zwangerschaps- en bevallingsverlof als bedoeld in artikel 46;
- d. verblijf in militaire dienst wegens herhalingsoefeningen;
- e. verlof van korte duur.

Het opnemen van vakantie

Artikel 23

1. De ambtenaar is vrij te bepalen wanneer hij vakantie opneemt, voor zoveel de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.

2. Vakantie wordt zoveel mogelijk opgenomen in aaneengesloten perioden van ten minste vier uren.

3. De ambtenaar dient in elk kalenderjaar vakantie op te nemen over een aaneengesloten periode van ten minste twee weken.

4. In een kalenderjaar kan niet meer vakantie worden opgenomen dan twee maal de aanspraak over het desbetreffende jaar.

5. Het bevoegde gezag kan toestaan, dat een ambtenaar in enig kalenderjaar meer uren vakantie opneemt dan zijn aanspraak tot en met het lopende jaar bedraagt, met dien verstande, dat de opgenomen vakantie de aanspraak tot en met het lopende jaar nimmer met meer dan 64 uren mag overschrijden. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt het in de vorige volzin bedoelde aantal uren van de maximaal toegestane overschrijding verminderd naar evenredigheid van de werktijd. De in een kalenderjaar teveel genoten vakantie wordt in mindering gebracht op de aanspraak op vakantie over het eerstvolgende jaar.

6. De ambtenaar meldt het voornemen vakantie op te nemen ruimschoots van tevoren.

7. Tenzij gewichtige redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten, is het de ambtenaar toegestaan op het voornemen vakantie op te nemen, terug te komen, dan wel het opnemen niet voort te zetten. De vorige volzin geldt in geval van ziekte of ongeval alleen indien de ambtenaar ten genoegen van het bevoegd gezag die ziekte of dat ongeval aantoonde.

8. Wanneer dringende redenen van dienstbelang dat noodzakelijk maken, kan het bevoegde gezag aan de ambtenaar verleende toestemming vakantie op te nemen intrekken, zowel vóór als tijdens de vakantie. Indien de ambtenaar ten gevolge van het intrekken van de toestemming vakantie op te nemen geldelijke schade lijdt, wordt deze hem vergoed.

Ontslag en vakantie

Artikel 24

1. Indien de ambtenaar op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur vakantie dat hij niet heeft opgenomen een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, uitgaande van het salaris en de werktijd zoals die direct voorafgaand aan het ontslag voor de ambtenaar golden en de leeftijd welke hij bereikt in het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking wordt beëindigd.

2. Indien op de dag van zijn ontslag blijkt, dat de ambtenaar teveel vakantie heeft genoten, is hij voor ieder uur teveel genoten vakantie een bedrag verschuldigd ten bedrage van het salaris per uur.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijksdienst in de loop van een kalenderjaar kan de ambtenaar er – in zoverre in afwijking van lid 1 – voor kiezen de vakantieaanspraken van het lopende kalenderjaar die niet genoten zijn, te behouden. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar genoten is in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

Overige bepalingen

Artikel 25

Ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 dan wel artikel 18a van het BBRA 1984 is – met betrekking tot de vaststelling van dat bezoldigingsdeel tijdens vakantie – van artikel 17 lid 3, respectievelijk lid 4, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26

Onze Minister is bevoegd nadere en zondig afwijkende voorschriften vast te stellen.

C. Artikel 32a, lid 2, komt te luiden:

2. Indien de ambtenaar op een dag als bedoeld in lid 1, een aantal uren dienst moet verrichten binnen de vastgestelde werktijden dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting is gehouden, geniet hij bedoeld aantal uren als verlof op een andere dag.

D. In artikel 33b worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «ten hoogste vijftien dagen» vervangen door: ten hoogste 120 uren.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «ten hoogste 26 dagen» vervangen door: ten hoogste 208 uren.

3. In het derde lid wordt de zinsnede «ten hoogste zes dagen» vervangen door: ten hoogste 48 uren.

4. Het vierde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. De zinsnede «Het aantal dagen» wordt vervangen door:
Het aantal uren.

b. De zinsnede «dertig dagen per jaar» wordt vervangen door: 240 uren per jaar.

c. De zinsnede «ten hoogste veertig dagen» wordt vervangen door: ten hoogste 320 uren.

E. In artikel 81, lid 1, onderdeel c wordt de zinsnede «ten hoogste 1/3 van het aantal dagen» vervangen door: ten hoogste 1/3 van het aantal uren.

F. Artikel 102 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Artikel 24, lid 1 wordt voorts overeenkomstig toegepast.

2. Aan het vijfde lid wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidend:

Indien de ambtenaar voor zijn overlijden te veel vakantie heeft genoten vindt artikel 24, lid 2 overeenkomstige toepassing en wordt het verschuldigde bedrag eveneens in mindering gebracht op de uitkering, bedoeld in lid 2.

G. In artikel 126b, lid 6, wordt de zinsnede «ten hoogste zes dagen» vervangen door: ten hoogste 48 uren.

ARTIKEL III

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 28d komt te luiden:

Artikel 28d

1. Indien de werknemer op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de werknemer direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. Indien de aanspraak op vakantie in volle dagen wordt uitgedrukt wordt voor een dag acht uur gerekend.

2. De in lid 1 bedoelde vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, berekend met toepassing van de artikelen 23, 24 en 24a, lid 1.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijksdienst in de loop van een kalenderjaar kan de werknemer er – in zoverre in afwijking van lid 1 – voor kiezen de vakantieaanspraken van het lopende kalenderjaar die niet genoten zijn, te behouden. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar genoten is in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

B. Artikel 60, lid 1, komt te luiden:

1. Het loon van de werknemer wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Voorts vindt uitbetaling plaats van een vergoeding voor ieder uur vakantie waarop de overleden werknemer nog aanspraak had ten bedrage van het salaris per uur dat de werknemer direct voorafgaand aan zijn overlijden genoot. Indien de vakantie in volle dagen wordt uitgedrukt wordt voor een dag acht uur gerekend. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, berekend met toepassing van de artikelen 23, 24 en 24a, lid 1.

ARTIKEL IV

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354) wordt als volgt gewijzigd:

A. Paragraaf 3 van hoofdstuk III komt als volgt te luiden:

PARAGRAAF 3 *Vakantie*

De aanspraak op vakantie

Artikel 21

1. De werknemer heeft jaarlijks aanspraak op vakantie met behoud van zijn volle loon.

2. De aanspraak op vakantie wordt uitgedrukt in hele uren. Zo nodig vindt afronding naar boven plaats.

3. De omvang van de aanspraak op vakantie is afhankelijk van:

- a. het salaris van de werknemer;
- b. de leeftijd van de werknemer;
- c. de werktijd van de werknemer.

4. Voor de werknemer met volledige werktijd bedraagt de aanspraak op vakantie 184 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar minder bedraagt dan het maximumsalaris van schaal 9 van bijlage B van het BBRA 1984 en 192 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar gelijk is aan of meer bedraagt dan vorenbedoeld maximumsalaris. Onder volledige werktijd wordt verstaan een werktijd welke gemiddeld 38 werkuren per week omvat.

5. De op grond van lid 4 geldende aanspraak op vakantie wordt verhoogd:

a. volgens onderstaande tabel, afhankelijk van de leeftijd die de werknemer in het desbetreffende kalenderjaar bereikt.

leeftijd	verhoging
18 jaar en jonger	24 uren
19 jaar	16 uren
20 jaar	8 uren
van 30 tot en met 39 jaar	8 uren
van 40 tot en met 44 jaar	16 uren
van 45 tot en met 49 jaar	24 uren
van 50 tot en met 54 jaar	32 uren
van 55 tot en met 59 jaar	40 uren
60 jaar en ouder	48 uren

b. over het kalenderjaar, waarin de werknemer in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam is met zoveel uren, als hij op in dat kalenderjaar niet op zaterdag of zondag vallende feestdagen als bedoeld in artikel 20, lid 3, volgens rooster heeft gewerkt, hetzij volgens rooster vrij van dienst is geweest, dan wel uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

6. Voor de werknemer met onvolledige werktijd wordt de ingevolge de leden 4 en 5 geldende aanspraak op vakantie vastgesteld op een evenredig deel van de aanspraak bij een volledige werktijd.

7. Bij beëindiging of aanvang van het dienstverband in de loop van een kalenderjaar, wordt de aanspraak op vakantie vastgesteld naar evenredigheid van de dienst, die hij in dat jaar verricht heeft of zal verrichten.

8. Indien de werktijd van de werknemer wordt gewijzigd, wordt de aanspraak op vakantie over een eventueel resterend gedeelte van het desbetreffende kalenderjaar opnieuw vastgesteld, rekening houdend met de nieuwe werktijd. De tot aan de datum van ingang van de wijziging van de werktijd verworven aanspraak op vakantie blijft ongewijzigd gehandhaafd.

9. Over kalendermaanden gedurende welke de werknemer in het geheel geen dienst verricht, heeft hij geen aanspraak op vakantie. Over kalendermaanden gedurende welke de werknemer gedeeltelijk dienst verricht, heeft hij slechts aanspraak op vakantie naar evenredigheid van het gedeelte van de werktijd waarop hij feitelijk dienst verricht. De eerste en tweede volzin zijn eerst van toepassing nadat de werknemer gedurende een periode van dertig kalenderdagen geheel of gedeeltelijk geen dienst heeft verricht.

10. Lid 9 is niet van toepassing, indien geheel of gedeeltelijk geen dienst wordt verricht wegens:

- genoten vakantie;
- ziekte, voor zover de verhindering tot dienstverrichting korter duurt dan 26 weken, waarbij tijdvakken worden samengeteld indien zij elkaar met een onderbreking van dertig kalenderdagen of minder opvolgen;
- zwangerschaps- en bevallingsverlof als bedoeld in artikel 33c;
- verblijf in militaire dienst wegens herhalingsoefeningen;
- verlof van korte duur.

Het opnemen van vakantie

Artikel 22

1. De werknemer is vrij te bepalen wanneer hij vakantie opneemt, voor zoveel de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.

2. Vakantie wordt zoveel mogelijk opgenomen in aaneengesloten perioden van ten minste vier uren.

3. De werknemer dient in elk kalenderjaar vakantie op te nemen over een aaneengesloten periode van ten minste twee weken.

4. In een kalenderjaar kan niet meer vakantie worden opgenomen dan twee maal de aanspraak over het desbetreffende jaar.

5. Het bevoegde gezag kan toestaan, dat een werknemer in enig kalenderjaar meer uren vakantie opneemt dan zijn aanspraak tot en met het lopende jaar bedraagt, met dien verstande, dat de opgenomen vakantie de aanspraak tot en met het lopende jaar nimmer met meer dan 64 uren mag overschrijden. Voor de werknemer met onvolledige werktijd wordt het in de vorige volzin bedoelde aantal uren van de maximaal toegestane overschrijding verminderd naar evenredigheid van de werktijd. De in een kalenderjaar teveel genoten vakantie wordt in mindering gebracht op de aanspraak op vakantie over het eerstvolgende jaar.

6. De werknemer meldt het voornemen vakantie op te nemen ruimschoots van tevoren.

7. Tenzij gewichtige redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten, is het de werknemer toegestaan op het voornemen vakantie op te nemen, terug te komen, dan wel het opnemen niet voort te zetten. De vorige volzin geldt in geval van ziekte of ongeval alleen indien de werknemer ten genoegen van het bevoegd gezag die ziekte of dat ongeval aantoont.

8. Wanneer dringende redenen van dienstbelang dat noodzakelijk maken, kan het bevoegde gezag aan de werknemer verleende toestemming vakantie op te nemen intrekken, zowel vóór als tijdens de vakantie. Indien de werknemer ten gevolge van het intrekken van de toestemming vakantie op te nemen geldelijke schade lijdt, wordt deze hem vergoed.

Ontslag en vakantie

Artikel 23

1. Indien de werknemer op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur vakantie dat hij niet heeft opgenomen een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de werknemer direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, uitgaande van het salaris en de werktijd zoals die direct voorafgaand aan het ontslag voor de werknemer golden en de leeftijd welke hij bereikt in het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking wordt beëindigd.

2. Indien op de dag van zijn ontslag blijkt, dat de werknemer teveel vakantie heeft genoten, is hij voor ieder uur teveel genoten vakantie een bedrag verschuldigd ten bedrage van het salaris per uur.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijksdienst in de loop van een kalenderjaar kan de werknemer – in zoverre in afwijking van lid 1 – voor kiezen de vakantieaanspraken van het lopende kalenderjaar die niet zijn genoten, te behouden. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar genoten is in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

Overige bepalingen

Artikel 24

Ingeval de werknemer in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 dan wel artikel 18a van het BBRA 1984 is – met betrekking tot de vaststelling van dat bezoldigingsdeel tijdens vakantie – artikel 15 lid 3, respectievelijk lid 4, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 25

Onze Minister is bevoegd nadere en zonodig afwijkende voorschriften vast te stellen.

B. Artikel 30a, lid 2, komt te luiden:

2. Indien de werknemer op een dag als bedoeld in lid 1, een aantal uren dienst moet verrichten binnen de vastgestelde werktijden dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting is gehouden, geniet hij bedoeld aantal uren als verlof op een andere dag.

C. In artikel 30c worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «ten hoogste vijftien dagen» vervangen door: ten hoogste 120 uren.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «ten hoogste 26 dagen» vervangen door: ten hoogste 208 uren.

3. In het derde lid wordt de zinsnede «ten hoogste zes dagen» vervangen door: ten hoogste 48 uren.

4. Het vierde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. De zinsnede «Het aantal dagen» wordt vervangen door: Het aantal uren.

b. De zinsnede «dertig dagen per jaar» wordt vervangen door: 240 uren per jaar.

c. De zinsnede «ten hoogste veertig dagen» wordt vervangen door: ten hoogste 320 uren.

D. In artikel 54, lid 2, wordt de zinsnede «ten hoogste 1/3 van het aantal dagen» vervangen door: ten hoogste 1/3 van het aantal uren.

E. Artikel 60 wordt gewijzigd als volgt:

1. Lid 1 komt te luiden:

1. Het loon van de werknemer wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Artikel 23, lid 1 wordt voorts overeenkomstig toegepast.

2. Aan het vijfde lid wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidend: Indien de werknemer voor zijn overlijden te veel vakantie heeft genoten vindt artikel 23, lid 2 overeenkomstige toepassing en wordt het verschuldigde bedrag eveneens in mindering gebracht op de uitkering, bedoeld in het tweede lid.

ARTIKEL V

Het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (Stb. 1979, 123)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 46 komt te luiden:

Artikel 46

1. Indien de ambtenaar op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. Indien de aanspraak op vakantie wordt uitgedrukt in volle dagen wordt voor een dag acht uur gerekend.

2. De in lid 1 bedoelde vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, berekend met toepassing van de artikelen 37, 38 en 39, lid 1.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijksdienst in de loop van een kalenderjaar kan de ambtenaar er – in zoverre in afwijking van lid 1 – voor kiezen de vakantieaanspraken van het lopende kalenderjaar die niet genoten zijn, te behouden. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar is genoten in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

B. Artikel 134, lid 1, komt te luiden:

1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Voorts vindt uitbetaling plaats van een vergoeding voor ieder uur vakantie waarop de overleden ambtenaar nog aanspraak had ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn overlijden genoot. Indien de aanspraak op vakantie in volle dagen wordt uitgedrukt wordt voor een dag acht uur gerekend. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, berekend met toepassing van de artikelen 37, 38 en 39, lid 1.

ARTIKEL VI

Het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (Stb. 1979, 123) wordt gewijzigd als volgt:

A. Het opschrift van hoofdstuk V komt als volgt te luiden:

HOOFDSTUK V

Vakantie en verlof

B. Paragraaf 1 van hoofdstuk V komt als volgt te luiden:

PARAGRAAF 1 *Vakantie*

De aanspraak op vakantie

Artikel 35

1. De ambtenaar heeft jaarlijks aanspraak op vakantie met behoud van zijn volle bezoldiging.

2. De aanspraak op vakantie wordt uitgedrukt in hele uren. Zo nodig vindt afronding naar boven plaats.

3. De omvang van de aanspraak op vakantie is afhankelijk van:

- a. het salaris van de ambtenaar;
- b. de leeftijd van de ambtenaar;

c. de werktijd van de ambtenaar.

4. Voor de ambtenaar met volledige werktijd bedraagt de aanspraak op vakantie 184 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar minder bedraagt dan het maximumsalaris van schaal 9 van bijlage B van het BBRA 1984 en 192 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar gelijk is aan of meer bedraagt dan vorenbedoeld maximumsalaris. Onder volledige werktijd wordt verstaan een werktijd welke gemiddeld 38 werkuren per week omvat.

5. De op grond van lid 4 geldende aanspraak op vakantie wordt verhoogd:

a. volgens onderstaande tabel, afhankelijk van de leeftijd die de ambtenaar in het desbetreffende kalenderjaar bereikt.

leeftijd	verhoging
18 jaar en jonger	24 uren
19 jaar	16 uren
20 jaar	8 uren
van 30 tot en met 39 jaar	8 uren
van 40 tot en met 44 jaar	16 uren
van 45 tot en met 49 jaar	24 uren
van 50 tot en met 54 jaar	32 uren
van 55 tot en met 59 jaar	40 uren
60 jaar en ouder	48 uren

b. over het kalenderjaar, waarin de ambtenaar in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam is met zoveel uren, als hij op in dat kalenderjaar niet op zaterdag of zondag vallende feestdagen als bedoeld in artikel 34, lid 3, volgens rooster heeft gewerkt, hetzij volgens rooster vrij van dienst is geweest, dan wel uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

6. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt de ingevolge de leden 4 en 5 geldende aanspraak op vakantie vastgesteld op een evenredig deel van de aanspraak bij een volledige werktijd.

7. Bij beëindiging of aanvang van het dienstverband in de loop van een kalenderjaar, wordt de aanspraak op vakantie vastgesteld naar evenredigheid van de dienst, die hij in dat jaar verricht heeft of zal verrichten.

8. Indien de werktijd van de ambtenaar wordt gewijzigd, wordt de aanspraak op vakantie over een eventueel resterend gedeelte van het desbetreffende kalenderjaar opnieuw vastgesteld, rekening houdend met de nieuwe werktijd. De tot aan de datum van ingang van de wijziging van de werktijd verworven aanspraak op vakantie blijft ongewijzigd gehandhaafd.

9. Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar in het geheel geen dienst verricht, heeft hij geen aanspraak op vakantie. Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar gedeeltelijk dienst verricht, heeft hij slechts aanspraak op vakantie naar evenredigheid van het gedeelte van de werktijd waarop hij feitelijk dienst verricht. De eerste en tweede volzin zijn eerst van toepassing nadat de ambtenaar gedurende een periode van dertig kalenderdagen geheel of gedeeltelijk geen dienst heeft verricht.

10. Lid 9 is niet van toepassing, indien geheel of gedeeltelijk geen dienst wordt verricht wegens:

a. genoten vakantie;

b. ziekte, voor zover de verhindering tot dienstverrichting korter duurt dan 26 weken, waarbij tijdvakken worden samengeteld indien zij elkaar met een onderbreking van dertig kalenderdagen of minder opvolgen;

- c. zwangerschaps- en bevallingsverlof als bedoeld in artikel 81;
- d. verblijf in militaire dienst wegens herhalingsoefeningen;
- e. verlof van korte duur.

Het opnemen van vakantie

Artikel 36

1. De ambtenaar is vrij te bepalen wanneer hij vakantie opneemt, voor zoveel de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.

2. Vakantie wordt zoveel mogelijk opgenomen in aaneengesloten perioden van ten minste vier uren.

3. De ambtenaar dient in elk kalenderjaar vakantie op te nemen over een aaneengesloten periode van ten minste twee weken.

4. In een kalenderjaar kan niet meer vakantie worden opgenomen dan twee maal de aanspraak over het desbetreffende jaar.

5. Het bevoegde gezag kan toestaan, dat een ambtenaar in enig kalenderjaar meer uren vakantie opneemt dan zijn aanspraak tot en met het lopende jaar bedraagt, met dien verstande, dat de opgenomen vakantie de aanspraak tot en met het lopende jaar nimmer met meer dan 64 uren mag overschrijden. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt het in de vorige volzin bedoelde aantal uren van de maximaal toegestane overschrijding verminderd naar evenredigheid van de werktijd. De in een kalenderjaar teveel genoten vakantie wordt in mindering gebracht op de aanspraak op vakantie over het eerstvolgende jaar.

6. De ambtenaar meldt het voornemen vakantie op te nemen ruimschoots van tevoren.

7. Tenzij gewichtige redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten, is het de ambtenaar toegestaan op het voornemen vakantie op te nemen, terug te komen, dan wel het opnemen niet voort te zetten. De vorige volzin geldt in geval van ziekte of ongeval alleen indien de ambtenaar ten genoegen van het bevoegd gezag die ziekte of dat ongeval aantoont.

8. Wanneer dringende redenen van dienstbelang dat noodzakelijk maken, kan het bevoegde gezag aan de ambtenaar verleende toestemming vakantie op te nemen intrekken, zowel vóór als tijdens de vakantie. Indien de ambtenaar ten gevolge van het intrekken van de toestemming vakantie op te nemen geldelijke schade lijdt, wordt deze hem vergoed.

Ontslag en vakantie

Artikel 37

1. Indien de ambtenaar op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur vakantie dat hij niet heeft opgenomen een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, uitgaande van het salaris en de werktijd zoals die direct voorafgaand aan het ontslag voor de ambtenaar golden en de leeftijd welke hij bereikt in het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking wordt beëindigd.

2. Indien op de dag van zijn ontslag blijkt, dat de ambtenaar teveel vakantie heeft genoten, is hij voor ieder uur teveel genoten vakantie een bedrag verschuldigd ten bedrage van de bezoldiging per uur.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijksdienst in de loop van een kalenderjaar kan de ambtenaar er – in zoverre in afwijking van lid 1 – voor kiezen de vakantieaanspraken

van het lopende kalenderjaar die niet zijn genoten, te behouden. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar is genoten in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

Overige bepalingen

Artikel 38

Ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 dan wel artikel 18a van het BBRA 1984 is – met betrekking tot de vaststelling van dat bezoldigingsdeel tijdens vakantie – artikel 25 lid 3, respectievelijk lid 4, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39

Het tot aanstelling bevoegd gezag is bevoegd nadere en zonnodig afwijkende voorschriften vast te stellen.

C. Artikel 54, lid 2, komt te luiden:

2. Indien de ambtenaar op een dag als bedoeld in lid 1, een aantal uren dienst moet verrichten binnen de vastgestelde werktijden dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting is gehouden, geniet hij bedoeld aantal uren als verlof op een andere dag.

D. In artikel 58 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «ten hoogste vijftien dagen» vervangen door: ten hoogste 120 uren.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «ten hoogste 26 dagen» vervangen door: ten hoogste 208 uren.

3. In het derde lid wordt de zinsnede «ten hoogste zes dagen» vervangen door: ten hoogste 48 uren.

4. Het vierde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. De zinsnede «Het aantal dagen» wordt vervangen door: Het aantal uren.

b. De zinsnede «dertig dagen per jaar» wordt vervangen door: 240 uren per jaar.

c. De zinsnede «ten hoogste veertig dagen» wordt vervangen door: ten hoogste 320 uren.

E. In artikel 116, lid 1, onderdeel c wordt de zinsnede «ten hoogste 1/3 van het aantal dagen» vervangen door: ten hoogste 1/3 van het aantal uren.

F. Artikel 134 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Artikel 37, lid 1 wordt voorts overeenkomstig toegepast.

2. Aan het vijfde lid wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidend:

Indien de ambtenaar voor zijn overlijden te veel vakantie heeft genoten vindt artikel 37, lid 2 overeenkomstige toepassing en wordt het verschuldigde bedrag eveneens in mindering gebracht op de uitkering, bedoeld in het tweede lid.

G. In artikel 161, vijfde lid wordt de zinsnede «ten hoogste zes dagen» vervangen door: ten hoogste 48 uren.

ARTIKEL VII

De op de datum voor inwerkingtreding van dit besluit bestaande aanspraken op vakantie worden berekend over de periode tot aan de inwerkingtreding van dit besluit en samengevoegd met de aanspraken op vakantie berekend over de periode na inwerkingtreding van dit besluit.

Indien de vakantieaanspraak in dagen werd uitgedrukt geldt bij de samenvoeging een omrekeningsfactor van 8 uur per dag indien voor betrokkene een volledige werktijd gold van 38 uur per week, dan wel indien voor betrokkene een onvolledige werktijd gold en hij op gemiddeld minder dan vijf dagen per week dienst verrichtte. Bij onvolledige werktijd anders dan door dienstverrichting op gemiddeld minder dan vijf dagen per week, geldt een aan de omvang van die werktijd gerelateerde evenredige omrekeningsfactor.

ARTIKEL VIII

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van plaatsing in het Staatsblad en werkt wat betreft onderdeel A van de artikelen I, III en V terug tot en met 1 januari 1991 en wat betreft onderdeel B van de artikelen I, III en V tot en met 1 juli 1990.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat afschrift daarvan zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 1 juli 1991

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de *negende* juli 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In het georganiseerd overleg over de arbeidsvoorwaarden voor de sector burgerlijk rijksperoneel 1990 is met de centrales van overheidsperoneel overeengekomen de vakantieregeling ingrijpend te herzien. De aanleiding daartoe is gelegen in het volgende. De bepalingen hebben geen gelijke tred gehouden met bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen, zoals werken in deeltijd, ouderschapsverlof enzovoort. Als gevolg hiervan komen in de praktijk regelmatig interpretatie- en toepassingsproblemen voor.

Teneinde hiervoor een adequate oplossing te bieden is de vaststelling van een op moderne leest geschoeide vakantieregeling noodzakelijk. In het kader van het streven de verschillen in arbeidsvoorwaarden tussen ambtenaren en werknemers in het vrije bedrijf te verminderen, is gekozen voor een opzet die aansluit bij de vakantieregeling in de marktsector. Uitgangspunt is, dat vakantie, evenals bijvoorbeeld bezoldiging, een recht vormt dat – in evenredigheid aan de omvang van de werktijd – aan de dienstbetrekking is verbonden.

De oude bepalingen gingen uit van het bevoegde gezag dat vakantie verleent. In de nieuwe opzet bouwt de ambtenaar vakantie-rechten op, waarvan hij in beginsel naar believen gebruik kan maken: voortaan neemt een ambtenaar vakantie, in plaats van dat het hem door het bevoegde gezag wordt verleend. Uiteraard zijn waarborgen ingebouwd om een zoveel mogelijk ongestoord functioneren van de openbare dienst veilig te stellen.

Als belangrijke wijzigingen kunnen verder worden genoemd dat de vakantie voortaan in uren zal worden uitgedrukt en dat niet-genoten vakantie bij ontslag of overlijden zal worden uitbetaald. Afgesproken is overigens dat de uitbetaling in geval van overlijden een terugwerkende kracht zal krijgen tot en met 1 juli 1990.

Het onderhavige besluit betreft de wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR), het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB) en het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (ARSG). Aangezien de wijzigingen in hoge mate gelijklopend zijn zullen zij in het artikelsgewijze gedeelte van de nota van toelichting gezamenlijk worden toegelicht. Alsdan dient onder het begrip ambtenaar tevens te worden verstaan de werknemer in de zin van het AOB.

Dit besluit is getoetst volgens de beknopte vragenlijst van de aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur. Bedoelde toetsing wees uit dat de voorgestelde wijzigingen uit een oogpunt van deregulering geen bezwaren ontmoeten.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A, artikel III, onderdeel A en artikel V, onderdeel A

Aangezien beoogd was de herziening van de vakantieverlofregeling per 1 januari 1991 in te doen gaan en aan de uitbetaling van niet-genoten vakantie ook met ingang van die datum uitvoering is gegeven, is het noodzakelijk gebleken die uitbetaling afzonderlijk te formaliseren aangezien de integrale herziening op enkele punten verslechtingen bevat en derhalve geen terugwerkende kracht kan worden gegeven.

Ingevolge artikel VIII krijgen de in de onderdelen A van de artikelen I, III en V een terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1991. De in de betreffende onderdelen gewijzigde bepalingen zijn overigens met de inwerkingtreding van de artikelen II, IV en VI weer komen te vervallen. In het eerste lid van de artikelen 30c ARAR, 28d AOB en 46 ARSG is het

recht op uitbetaling van niet-genoten vakantie opgenomen. Voor de berekeningswijze van de uit te betalen vergoeding is aangesloten bij de in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb. 1983, 571) neergelegde systematiek om het salaris per uur te berekenen.

In het tweede lid van de genoemde artikelen wordt de aanspraak op vergoeding beperkt tot vergoeding van vakantie-aanspraken over twee jaar. Deze beperking is opgenomen teneinde aan te sluiten bij de vakantieregeling in het Burgerlijk Wetboek waar de uitkering in geld voor de niet-genoten vakantie als gevolg van de verjaring van het vorderingsrecht tot toekenning van vakantie eveneens beperkt is tot de vakantie-aanspraken over een periode van twee jaar.

In het derde lid van de betreffende bepalingen is opgenomen dat bij wisseling van functie binnen de rijksdienst wel uitbetaling plaatsvindt, maar dat de ambtenaar er voor kan kiezen zijn aanspraak op vakantie over het lopende kalenderjaar te behouden. Een overgang b.v. per 1 juni van enig kalenderjaar behoeft dan geen belemmering te zijn om in de nieuwe betrekking in de zomerperiode met vakantie te gaan.

Artikel I, onderdeel B, artikel III, onderdeel B en artikel V, onderdeel B

Deze onderdelen bevatten de wijzigingen die verband houden met de uitbetaling van niet-genoten vakantie bij overlijden, welke ingevolge artikel VIII een terugwerkende kracht krijgen tot en met 1 juli 1990. Ook de in deze onderdelen gewijzigde bepalingen zijn overigens met de inwerkingtreding van de artikelen II, IV en VI weer opnieuw gewijzigd.

Ten aanzien van de wijze van berekening van de vergoeding en de beperking van de hoogte van de vergoeding zij verwezen naar de toelichting bij de onderdelen A van de artikelen I, III en V.

Wel zij nog opgemerkt dat nadrukkelijk gekozen is voor uitbreiding van het eerste lid van de artikelen 102 ARAR, 60 AOB en 134 ARSG en niet voor opnemng in het tweede lid van genoemde artikelen.

Het uitgangspunt dat vakantie een arbeidsvoorwaarde is die op geld waardeerbaar is en waarop aanspraak verkregen is op dezelfde wijze als de aanspraak op bezoldiging, brengt met zich mee dat bij overlijden zowel de verdiende bezoldiging als de verdiende vakantie-aanspraken worden afgerekend. De uitbetaling van beide dient dan ook plaats te vinden aan de erfgenamen en niet aan de (mogelijk andere) nagelaten betrekkingen die recht hebben op de in het tweede lid van de genoemde artikelen geregelde overlijdensuitkering.

Artikel II, onderdeel B, artikel IV, onderdeel A en artikel VI, onderdeel B

Deze onderdelen bevatten de integrale herziene vakantieverlofregeling. De verschillende bepalingen kunnen als volgt worden toegelicht.

Artikel 22 ARAR, artikel 21 AOB en artikel 35 ARSG

Deze bepalingen regelen de aanspraak op vakantie met behoud van bezoldiging.

In het eerste lid is het recht op vakantie expliciet vastgelegd als een aanspraak die tot de arbeidsvoorwaarden behoort. Daarmee wordt de idee verlaten dat vakantie een door het bevoegd gezag verleende gunst is.

In het tweede lid is bepaald dat de aanspraak op vakantie in uren wordt uitgedrukt. Bij een aantal ministeries was dat overigens al het geval op grond van de oude artikelen 30d ARAR en 28e AOB. Het uitdrukken van de aanspraak op en het opnemen van vakantie in uren heeft het voordeel dat de feitelijk niet gewerkte tijd nauwkeurig van het

vakantietegoed kan worden afgeschreven ook in situaties waarin wisselende werktijden gelden.

De leden 3 tot en met 7 geven inhoudelijk dezelfde aanspraken als de oude bepalingen.

Wel is de redactie in overeenstemming gebracht met de nieuwe uitgangspunten en is in het vierde lid om uitvoeringstechnische redenen de hoogte van de aanspraak niet meer gekoppeld aan het begrip bezoldiging of loon, maar aan het begrip salaris als bedoeld in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

Met het bepaalde in het achtste lid wordt duidelijkheid geschapen in de wijze waarop de aanspraak op vakantie moet worden vastgesteld ingeval de werktijd van de ambtenaar wijziging ondergaat. Uitgangspunt is, dat op de datum van ingang van de werktijdwijziging bestaande aanspraken over de daaraan voorafgaande periode ongewijzigd blijven gehandhaafd (inclusief eventueel over voorgaande kalenderjaren verworven aanspraken). Alleen over een resterend gedeelte van een kalenderjaar vindt herberekening plaats naar rato van de nieuwe werktijd.

Het negende en tiende lid regelen de beperking van de aanspraak wegens het geheel of gedeeltelijk niet verrichten van dienst. De hoofdregel is in het negende lid neergelegd. Indien langer dan dertig kalenderdagen geheel of gedeeltelijk geen dienst is verricht bijvoorbeeld wegens non-activiteit, ouderschapsverlof of schorsing wordt de vakantie-aanspraak na die maand naar evenredigheid verminderd. In het tiende lid zijn de uitzonderingen op deze hoofdregel neergelegd. Deze uitzonderingen waren ook reeds in de oude bepalingen neergelegd. Wel is mede in verband met een overeenkomstige wijziging van artikel 1638dd van het Burgerlijk Wetboek de duur van de ziekteperiode waarover de vakantie-aanspraak onaangetast blijft, teruggebracht tot zes maanden.

Toegevoegd is voorts dat verlof van korte duur niet tot vermindering van vakantie-aanspraken leidt, ook niet wanneer dat verlof een min of meer structureel karakter heeft zoals bijv. een terugkerend verlof van een halve dag per week in verband met studie dan wel politieke nevenactiviteiten.

Artikel 23 ARAR, artikel 22 AOB en artikel 36 ARSG

In deze bepalingen is het opnemen van vakantie geregeld. In het eerste lid is als uitvloeisel van het uitgangspunt dat vakantie een aan de dienstbetrekking verbonden arbeidsvoorwaarde vormt, neergelegd dat de ambtenaar zoveel mogelijk naar eigen wens over zijn aanspraak kan beschikken.

Er is dan ook van afgezien, de oude bepaling, dat vakantie ongevraagd kan worden verleend, over te nemen, omdat zulks zich niet zou verhouden met het hiervoor genoemde uitgangspunt.

De restrictie «voor zoveel de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten» biedt voldoende waarborgen voor handhaving van de continuïteit in het functioneren van het desbetreffende dienstonderdeel. Ook de leden 6 en 8 strekken ertoe dergelijke waarborgen te bieden, terwijl het zevende lid eveneens in dat licht kan worden gezien. Over het algemeen zal het weliswaar geen bezwaar ontmoeten, wanneer een ambtenaar een geplande vakantie niet opneemt of een reeds aangevangen vakantie afbreekt en weer aan het werk gaat. In een aantal gevallen echter zou dit organisatorische problemen met zich kunnen brengen. Het bevoegde gezag kan dan bepalen, dat de ambtenaar (geheel of gedeeltelijk) niet van zijn voornemen, vakantie op te nemen, kan afwijken. Uiteraard zullen de belangen van de ambtenaar zorgvuldig moeten worden afgewogen tegen het dienstbelang.

De in het tweede lid vervatte bepaling heeft ten doel, al te grote versnippering van vakantie tegen te gaan. Niettemin kan het wel eens noodzakelijk zijn vakantie op te nemen voor minder dan 4 uren, bijvoorbeeld wanneer men 15 uur per week werkt, verdeeld over 5 dagen (drie uur per dag).

Teneinde te voorkomen dat al te grote stuwmeren van vakantieaanspraken ontstaan, alsmede omdat het zowel in het belang van de dienst als in het belang van de ambtenaar geacht kan worden dat de ambtenaar jaarlijks in ieder geval een aaneengesloten vakantie geniet van ten minste twee weken, is dat in het derde lid dwingend voorgeschreven. In het vierde lid is de reeds bestaande mogelijkheid opgenomen om vakantie-aanspraken over een of meer reeds verstreken kalenderjaren alsnog te realiseren, waarbij een beperking geldt van twee maal de aanspraak over het lopende kalenderjaar.

Het vijfde lid bevat voorts de aan de nieuwe systematiek aangepaste maar overigens reeds bestaande mogelijkheid om tot het aangegeven maximum meer vakantie op te nemen dan de aanspraak tot en met het lopende kalenderjaar bedraagt. De teveel genoten vakantie wordt dan in mindering gebracht op de aanspraak op vakantie over het eerstvolgende jaar.

Artikel 24 ARAR, artikel 23 AOB en artikel 37 ARSG

In deze bepalingen is neergelegd dat niet-genoten vakantie – zij het met een maximum van tweemaal de jaarlijkse vakantie – bij ontslag wordt uitbetaald. Met dit maximum wordt aangesloten bij de bepaling in het Burgerlijk Wetboek waar de uitkering in geld voor de niet-genoten vakantie als gevolg van de verjaring van het vorderingsrecht eveneens beperkt is tot de vakantie-aanspraken over twee jaar. De beperking heeft overigens mede ten doel te voorkomen dat vakantie niet wordt opgenomen, maar opgespaard met het oog op uitbetaling bij beëindiging van het dienstverband.

Wat betreft de berekening van de vergoeding is aangesloten bij de systematiek van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 ten aanzien van de berekening van de bezoldiging per uur.

Tegenover de mogelijkheid van uitbetaling van niet-genoten vakantie staat dat de ambtenaar zijnerzijds een vergoeding verschuldigd is voor teveel genoten vakantie. Deze vergoeding wordt ingevolge het tweede lid op dezelfde wijze berekend als de vergoeding voor de niet-genoten vakantie. Een maximum voor de door de ambtenaar te betalen vergoeding is niet expliciet opgenomen. Als gevolg van lid 7 van de artikelen 22 ARAR, 21 AOB en 35 ARSG en lid 5 van de artikelen 23 ARAR, 22 AOB en 36 ARSG is het immers al niet mogelijk dat op de ontslagdatum meer vakantie te veel is genoten dan de aanspraak op vakantie voor de rest van het lopende kalenderjaar vermeerderd met (voor deeltijdwerkers een evenredig deel van) 64 uur.

Bij overgang zonder onderbreking naar een andere functie binnen de rijksdienst vindt wel afrekening van niet-genoten vakantie plaats, doch de ambtenaar kan er voor kiezen zijn vakantie-aanspraken over het lopende kalenderjaar te behouden. Een overgang b.v. per 1 juni van enig kalenderjaar behoeft dan geen belemmering te zijn om in de nieuwe functie in de zomerperiode met vakantie te gaan.

Artikel 25 ARAR, artikel 24 AOB en artikel 38 ARSG

Het bepaalde in deze artikelen is ongewijzigd overgenomen uit het tweede lid van de oude artikelen 22 ARAR, 21 AOB en 35 ARSG.

In deze bepalingen wordt aan de minister, hoofd van het betreffende ministerie (en bij de Staten-Generaal aan het tot aanstelling bevoegde gezag) de bevoegdheid toegekend nadere en zonedig afwijkende voorschriften vast te stellen.

Bij het begrip nadere voorschriften kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een nadere regulering van het aankondigen van het voornemen vakantie op te nemen als bedoeld in het zesde lid van de artikelen 23 ARAR, 22 AOB en 36 ARSG of van de wijze waarop ziekte of ongeval als bedoeld in het zevende lid van genoemde artikelen moet worden aange-toond.

De bepaling dat zonedig afwijkende voorschriften kunnen worden vastgesteld is opgenomen teneinde de mogelijkheid te bieden vakantie-aanspraken evenredig hoger vast te stellen voor die overigens zeer incidenteel voorkomende categorieën personeel waarvoor een langere werktijd is vastgesteld dan de volledige werktijd van gemiddeld 38 uur per week. Niet uitgesloten is echter dat ook anderszins voor specifieke situaties afwijkende voorschriften nodig zullen zijn.

Artikel II, onderdelen C, D, E en G, artikel IV, onderdelen B, C en D en artikel VI, onderdelen C, D, E en G

De in deze onderdelen gewijzigde bepalingen zijn uitsluitend in technische zin aangepast aan het uitgangspunt dat vakantie en verlof in beginsel niet meer in dagen, maar in uren wordt uitgedrukt.

Artikel II, onderdeel F, artikel IV, onderdeel E en artikel VI, onderdeel F

In deze onderdelen zijn de wijzigingen opgenomen die in geval van overlijden de afrekening betreffen van de vakantie-aanspraken na de invoering van de herziene vakantieregeling.

In het eerste lid van de artikelen 102 ARAR, 60 AOB en 134 ARSG wordt volstaan met het van overeenkomstige toepassing verklaren van het eerste lid van de artikelen 24 ARAR, 23 AOB en 37 ARSG, waarin de uitbetaling van niet-genoten vakantie bij ontslag is geregeld.

De toevoeging van de nieuwe volzin aan het vijfde lid van de artikelen 102 ARAR, 60 AOB en 134 ARSG brengt met zich mee dat ook bij overlijden de in het tweede lid van de artikelen 24 ARAR, 23 AOB en 37 ARSG geregelde afrekening van teveel genoten vakantie dient plaats te vinden. Voor een nadere toelichting zij verwezen naar de toelichting bij laatstgenoemde artikelen.

Artikel VII

De integrale wijziging van de vakantieregeling brengt met zich mee dat aanspraken verkregen onder de oude regeling omgezet moeten worden naar aanspraken onder de nieuwe regeling.

Daartoe is allereerst bepaald dat de aanspraken op vakantie onder de oude regeling dienen te worden berekend over de periode tot aan de inwerkingtreding van het besluit en samengevoegd moeten worden met de aanspraken over de periode na de inwerkingtreding.

Teneinde die berekening zo eenvoudig mogelijk te houden is in artikel VIII bepaald dat inwerkingtreding precies halverwege het kalenderjaar plaatsvindt.

Voor zover de vakantie-aanspraak onder de oude regeling in dagen werd uitgedrukt dient voorts een omrekeningsfactor van dagen naar uren te worden vastgesteld. Voor ambtenaren met een volledige werktijd is die omrekeningsfactor gesteld op 8 uur per dag.

Voor ambtenaren met een onvolledige werktijd die gemiddeld op minder dan vijf dagen per week werkzaam waren kan in verband met het feit dat de vakantie-aanspraak uitgedrukt in dagen zelf al naar evenredigheid was verminderd, dezelfde omrekeningsfactor gelden.

Bij een onvolledige werktijd anders dan door gemiddeld op minder dan vijf dagen per week te werken, dient de omrekeningsfactor te worden vastgesteld op een aan de omvang van die werktijd gerelateerd evenredig aantal uren per dag.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales